

fyldestgørende. Jeg kan, som sagt, ikke tænke mig, at det i fjerneste Maade skulde kunne skræmme Hvalfangerne, at der blev sagt: for saa vidt I ikke sælger Hvalkød til rimelig Pris, sætter vi Afgiften op, ellers holder vi os til det her foreslaaede.

Fr. Petersen: Jeg er ikke rigtig klar over Forskellen paa det, der blev foreslaaet af Lagtinget, og det, som det ærede Medlem nævnedes. Der forekommer mig ikke at være nogen Forskel paa, om der staaar: Afgiften er 400 Kr. normalt, men de Selskaber, som vil gaa ind paa at sælge billigt Kød, behøver ikke at betale mere end 50 Kr. pr. Hval, eller der staaar: Hvalafgiften er 50 Kr. pr. Hval, men hvis et Selskab ikke vil gaa ind paa at sælge billigt Kød, er den 400 Kr. pr. Hval. Det er kun en anden Opstilling, men i Realiteten bliver det det samme.

Sonne: Hvis den Frygt, det ærede Medlem udtalte for, at de 400 Kr. skulde kunne skræmme, er berettiget, synes jeg, der er den Forskel, at det normerede er de 200 Kr., idet man gaar ud fra, at det normerede skal være, at Hvalfangerstationerne skal levere Kød til en rimelig Pris. Det er Lovforslagets tydeligt udtalte Hensigt, at det skal være Normen, at de leverer billigt Kød, saa sætter man 200 Kr. som Afgift, og kun for det Tilfælde, at de ikke vil indgaa derpaa, har man Adgang til som en Slags Straf at kunne hæve Afgiften til 400 Kr. Realiter er der maaske ingen Forskel, men jeg synes, at det bliver bedre præciseret, at Normen er de 200 Kr., hvis i øvrigt Hvalfangerstationerne retter sig efter det, som er Forudsætningen for den Licens, de faar til at fange.

Fr. Petersen: Jeg tror, at Hvalfangerne vil sige, at i Realiteten er der ingen Forskel, om der end i formel Henseende er nogen Forskel. Det ser mildere ud, naar man siger: Normalt er det 50 Kr. pr. Hval, naar de leverer Kød til rimelig Pris, men de vil se, hvad der staaar bag ved: At hvis Kødet ikke leveres, er det 400 Kr. I Realiteten synes jeg altsaa, at det maa komme ud paa eet.

Sonne: Kun da vil de kunne sige dette, hvis de agter at gaa udenom det, som er Lovforslagets tydeligt udtalte Hensigt: at der skal leveres billigt Kød til Befolkningen. Dermed faar vi slaet fast, at

det er Hensigten, at der skal leveres det billige Hvalkød, og derefter indretter vi Lovgivningen.

Dermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Bestemmelserne om de til Færøerne ankommende Skibes Forpligtelse til først at anløbe visse Havne.

Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4403).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fr. Petersen: Ogsaa dette lille Lovforslag skal jeg anbefale til det høje Tings Velvillie. I Henhold til de Bestemmelser, som nævnes i Lovforslagets § 1, skal alle Skibe, som anløber Færøerne, forinden de besejler andre Havne paa Øerne, anløbe ganske bestemte Havne, der har faaet Navnet Klareringshavne. Efterhaanden som Sejladsen paa Øerne er vokset, er ogsaa Trangen til at faa flere saadanne Klareringshavne taget til, og vi har derfor en Række Love, som kun gaar ud paa at optage et Par nye Havne iblandt dem, som Skibe, der kommer til Færøerne, kan anløbe som de første Havne. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forøge Antallet af Klareringshavne fra de 9, som nævnes i Loven af 14. Februar 1902, til 12, idet der optages 3 nye Havne, nemlig Kvannesund paa Viderø, Eide paa Østerø og Sørvaag paa Vaagø, tre Pladser, som ligger forholdsvis langt fra de nuværende nærmeste Klareringshavne, saa man kan godt forstaa, at Beboerne der ønsker, at Skibe skal kunne anløbe de nævnte Pladser uden først at skulle indfor at klarere i en af de Havne, som ved Lov af 14. Februar 1902 er autoriserede dertil. Denne Forøgelse af Klareringshavnene er foreslaaet af Lagtinget, og jeg kan ikke tænke mig, at der i det hele taget skulde kunne gøres nogen Indvending mod den. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.